

lere koncentrere os om at forsøge at finde en løsning på de problemer i udvalget. Det er selvfølgelig ikke let. Det er der heller ingen der har bedt om at det skal være, men det er rigtigt, som fru Eva Møller sagde, at man tidligere havde prøvet at løse problemet. Det er så ikke lykkedes, og det er derfor, vi skal have det op endnu en gang.

Det er efter vores opfattelse – men det har jeg nu sagt tre gange – unfair, at man som privat både på motionsiden og på dansesiden bliver udkonkurreret af det offentlige.

Den opdeling i aktiviteter og i undervisning, der er i folkeoplysningsloven, virker øjensynlig ikke. Det kan godt være, at den ideelt set – på skrivebordet – ser rigtig ud, men en kendsgerning er det jo, at man ikke kan adskille de to ting. Under aktiviteterne sker der faktisk noget, der ligner undervisning, og det gør i sig selv, at den bremse, der kunne ligge i det, ikke virker.

Det andet er, at ting, der var, ikke længere er. Altså, motion er ikke motion, og dans er ikke dans. Jeg kan godt give et eksempel: Efter loven kan man give tilskud til folkedans, men af AOF's program i København fremgår det, at man også kan få tilskud til afrikansk dans, jazz-dance, euro-dance, kreativ dans, afro-brasiliori, samba sevilliana, square dance og lancier. Man kan diskutere, om det ikke er en meget vid fortolkning af ordet folkedans, man er i gang med her, og dermed også en bragen ind på andre områder. Det samme gælder for motionen. Jo tak, motionsgymnastik, det er vel noget, vi husker fra vores barndom – var jeg ved at sige – men igen kan vi se, at sådan noget som aerobics pludselig er kommet ind.

Det er dér, den direkte konfrontation med de private er. Der har været et skred i den opfattelse af hovedområder, som oplysningsforbundene er gået ind i; et skred fra, hvad det var, og over til, at man også er gået ind på områder, der har været og stadig væk er privat domineret.

Det kan godt være, at man ikke ved definitioner kan komme det til livs, men så må man forsøge at finde andre løsninger. Jeg synes også godt i dag – selv om det ikke har noget med dette lovforslag at gøre, og selv om det ikke har noget med denne minister at gøre – at jeg vil komme med bare en enkelt bemærkning om, at efter min opfattelse er vi også nødt til at se på kommunalfuldmagten. Det er jo ikke kun et problem dér, hvor det er folkeoplysningspenge, der er indblandet. Det er også et problem dér, hvor de kommunale myndigheder går direkte

ind med støtte til at oprette centre osv. Jeg ved, det er en anden diskussion, men det er i princip det samme konkurrence, så vi er nødt til at tage fat på den diskussion også. Helt galt bliver det selvfølgelig, hvis man har et kommunalt center, der dels får kommunale tilskud, dels kan begynde at lege med folkeoplysningspenge samtidig; så er der bingo på alle plader! Derfor er vi nødt til at se disse ting samlet, og det vil vi godt være med til.

Jeg har i stilfærdighed tidligere i debatten under en kort bemærkning forsøgt at give ét praktisk bud på, hvordan man kunne lave nogle regler. Man kunne selvfølgelig også gå den anden vej og give tilskud til private. Man kunne også gå en helt tredje vej og fjerne tilskuddene. Det er vi nu ikke så meget tilhængere af, men det var selvfølgelig en vej, og der er sikkert andre modeller.

Lad os lade være med at grave os ned i skyttegrave, der siger, at enten vil vi, eller også vil vi ikke. Lad os nu prøve under udvalgsarbejdet at bruge tid på at finde nogle muligheder for at fjerne denne konkurrenceforvridning. Det kan godt være, at vi må starte med at definere, hvor den er. Det kan godt være, at vi ingen chance har for at løse konkurrenceforvridningen i bred forstand, men så lad os dog tage en diskussion af, hvad det er for specielle problemer, vi vil løse. Jeg er overbevist om, at det så vil være lettere at finde løsningen, end hvis man bare skyder bredt om sig. Lad os i udvalgsarbejdet kigge på det. Jeg er overbevist om og håber meget på, at ministeren herfra selvfølgelig også vil sige, at kan vi finde en løsning, så vil ministeren gerne se positivt på det.

Vi vil se positivt på alt dette arbejde i udvalgssammenhæng og håber, at vi finder en løsning, der også kan gøre, at vi får et ændringslovforslag igennem, som et bredt flertal i Folketinget kan bakke op.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Den skal også være meget kort. Jeg vil bare benytte lejligheden til at sige, at vi fra Venstre hilser ordførertalen fra CD med stor glæde. Jeg er specielt glad for, at hr. Peter Duetoft udvide hele denne problematik omkring konkurrence med offentlige midler i ryggen til at handle om andet end folkeoplysningsområdet som sådant, for det er, som jeg også var inde på det i tidligere indlæg, en bredere debat.